

Justitsministeren (Steincke): Maa jeg, forinden jeg gaar ind paa de stillede Ændringsforslag, fremsætte et Par korte Udtalelser over for den sidste ærede Taler. Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget var ked af, at Tiden til Behandling her havde været saa kort. Det er jeg ogsaa, men det skyldes jo ikke Justitsministeren. Det skyldes Landstingets vedvarende Diskussion om enkelte af disse Paragraffer, at Tiden er trukket ud.

Det ærede Medlem spurgte, om det ikke var rimeligt at optrykke denne Lov. Naar man ikke har gjort det hidtil, skønt det i og for sig er rimeligt, er det, fordi der næsten hvert Aar kommer nogle Smaaændringer, men jeg skal overveje, om man bør gøre det, eller om jeg kan gøre det uden direkte Bemyndigelse i dette Lovforslag.

Det ærede Medlem hævdede dernæst, at Andragender om Opholdstilladelse indsendes Gang paa Gang i Henhold til tidligere Lovbestemmelse, saaledes at naar Opholdstilladelse er blevet afslaaet, saa indsendes der en ny Ansøgning. Der er naturligvis en Tilbøjelighed hertil, men at det skulde være fast Praksis, vil jeg dog benægte, thi undertiden svarer Justitsministeriet samtidig med sit Afslag, at vedkommende maa udrejse inden den og den Dato, og hvis de ikke udrejser, skal Politiet sørge for, at de kommer ud. Paa den anden Side maa man jo af rent menneskelige Grunde være en lille Smule forsigtig. Jeg kan nævne et Tilfælde, jeg havde foreleden Dag, hvor Justitsministeriet havde bestemt, at en Familie skulde være ude inden — jeg tager en vilkaarlig Dato — den 15. Marts. Saa hænder det, at det ene af Familiens Medlemmer faar en farlig Nyrabetændelse, som maaske kan medføre Døden. Jeg tror, det ærede Medlem vil indrømme mig, at vi i saadanne Tilfælde er nødt til at se, om det er rent pro forma, eller om der ligger noget mere bagved. I det sidste Tilfælde ophævede jeg naturligvis Ordren til, at de skulde rejse, skønt den i og for sig var endelig, og afventer at se, hvorledes dette Sygdomstilfælde udvikler sig, og saaledes vil man vel altid handle. De Eksempler, som det ærede Medlem Hr. J. S. Foget antydede paa Politiets for slappe Optræden ved bestemte Lejligheder, vil jeg gerne have forelagt, om ikke andet saa privat, ligesom jeg skal være opmærksom paa, hvorvidt det er rimeligt særlig i Turistsæsonen at offentliggøre disse Bestemmelser i videre Omfang, end hidtil er sket.

Jeg kan derefter gaa over til de af det ærede kommunistiske Parti stillede Æn-

dringsforslag. Ændringsforslaget til Nr. 1 gaar ud paa at ændre Ordet „Rigspolitichefens“ til „Justitsministerens“. Vedkommende Stykke i § 1 lyder saaledes: „Politiet skal afvise Udlændinge“ — her ønsker det ærede Parti dog ikke, at Justitsministeren skal optræde, ikke engang Rigsadvokaten, her er det nok, at Politiet optræder — . . . . :

„Politiet skal afvise Udlændinge, der er Politiet bekendt som erhvervs- eller vanemæssige Forbrydere eller med Grund maa antages at rejse hertil for at begaa Forbrydelser.“

Jeg er ganske enig med det ærede kommunistiske Parti i, at det vilde være temmelig uheldigt, at en saadan Sag skulde forelægges Justitsministeren, hver Gang der er Tale om Afvisning ved Grænsen. Men saa kommer den følgende Regel:

„eller hvis Indrejse efter Rigspolitichefens Skøn paa Grund af begaaede borgerlige Forbrydelser eller af Hensyn til Statens Sikkerhed eller anden lignende Grund ikke er ønskelig“.

Her nævnes altsaa udtrykkeligt „borgerlige Forbrydelser“, ikke politiske, og „Hensyn til Statens Sikkerhed eller anden lignende Grund“. Jeg mener, at denne Bestemmelse er saaledes formet, at man ikke i Almindelighed kan regne med nogen Fare for fejlagtig Optræden fra Politiets Side, og det er selvfølgelig Rigspolitichefens Skøn, der skal indhentes. Naar jeg ikke her har sat „Justitsministeren“ — til Trods for min ellers paastaede Tilbøjelighed til at putte det Ord ind alle Vegne, hvor jeg kan komme til det —, er det, fordi jeg ikke har ønsket at udsætte disse Afgørelser længere end højest nødvendigt; der er jo Tale om Indrejse, og det kan efter Omstændighederne dreje sig om Dage med at faa indhentet Justitsministerens Afgørelse. Jeg tror derfor, det er praktisk her at nøjes med Rigspolitichefens Skøn, Rigspolitichefen, som daglig staar i Forbindelse med Politiet, har Ledelsen af det og har Ansvar over for Justitsministeren. Jeg ser derfor ikke tilstrækkelig Grund til at tiltræde Ændringsforslaget under Nr. 1.

Ændringsforslag Nr. 2 gaar ud paa i § 3, 3die Linie, at ændre Ordet „Politiet“ til „Justitsministeren“. Der staar i Lovforslaget følgende:

„Personer, der skaffer sig Adgang her til Landet uden om Paskontrollen, straffes med Bøde . . . . , hvorhos de, for saa vidt de er Udlændinge, kan udvises af Politiet.“

Der er altsaa Tale om Folk, der skaffer sig Adgang her til Landet uden om Paskontrol-